

Szeged hétmillió kölcsöne.

— Befejezték a rendkívüli közgyűlést. —

(Saját tudósítónktól.) Csütörtökön délután folytatták a szerdán megkezdett rendkívüli közgyűlést. Ezuttal a hétmillió kölcsön ügye és egy telekvételkerültek tárgyalásra. Amíg szerdán egymást követték a felszólalások, addig csütörtökön simán ért véget a közgyűlés, egyetlen felszólalás nem akadt és a közgyűlés egyhangulag fogadta el a tanács előterjesztéseit.

Elhatározta a közgyűlés, hogy a hétmillió kölcsönt a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank, a Jelzáloghitelbank és az Első Hazai Takarékpénztártól veszi föl, miután ennek a három intézetnek együttes ajánlata a legolcsóbb. Fölhatalmazta a törvényhatóság, hogy a polgármester a kölcsön tárgyában az intézetekkel a város nevében a szerződést megkösse.

A közgyűlésen Lázár György dr. polgármester elnökölt, a jegyzőkönyvet Taschler Endre főjegyző, Bárdoss Béla és Ferenczy Béla aljegyzők vezették.

A mult ülés jegyzőkönyvét észrevétel nélkül hitelesítették.

A hatmillió nyolcszáz ezer koronás kölcsön tárgyalása került sorra.

Balogh Károly tanácsos ismerteti a kérdést. Elmondja, hogy a város nagy beruházásaira hatszáznyolcvanezer koronás kölcsönt kell fölvenni. Ismerteti a pénzügyi bizottságnak a *Délmagyarországban* részletesen ismertetett állásfoglalását. Két ajánlat érkezett be a városhoz. Az egyiket a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank, a Hazai Első Takarékpénztár és a Jelzáloghitelbank közösen, a másikat a Magyar Leszámitoló és Pénzváltóbank egyedül tették. Annak idején az utóbbi ajánlat kedvezőbb volt a konzorcium ajánlatánál, azonban a bizottság úgy döntött, hogy mind a két ajánlattevőt újabb ajánlat beadására szólította föl. A felszólításra mind a két intézet adott be újabb ajánlatot. Itt már a konzorcium ajánlata volt az olcsóbb, mert a Magyar Leszámitoló és Pénzváltóbank nem tartotta fenn előbbi ajánlatát, hanem annál drágábbat adott be. Most úgy áll a kérdés, hogy a három intézet az árfolyamot öt százalékkal fölemelte és így olcsóbb lett. A szegedi kölcsön négy és fél százalékos típusu. Az a kölcsön, amelyet Szeged legutóbb fölvelt, nem volt olyan előnyös, mint ez. Hogy a kölcsön valamivel drágább a budapesti százmillió kölcsönnél, annak az az oka, hogy Budapestnek kötvénykibocsátási joga van, ellenben Szegednek nincs. A szegedi és budapesti kölcsön között tizenhat és fél fillér a különbség.

Részletesen ismerteti az annuitás fedezetét és kijelenti, hogy mivel a legtöbb kiadásra van fedezet, az új kölcsön révén évenként csak ezerötvenhét korona terheli a város költségvetését. Javasolja a tanács nevében, hogy a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank és Jászai nevében tett ajánlatot fogadja el.

A közgyűlés a tanács javaslatát minden hozzászólás nélkül egyhangulag elfogadta.

Ezután a közgyűlés tárgyalta a Maros-utcai Lepage-féle ház és telek vételének árát. A házért és telekért tizenháromezeröttszáz koronát kér a tulajdonos. Erre a telekre és házra a Felsőváros rendezésénél lesz szükség. A harmadik számú ház megvétele esetén kilehetne nyitni a Maros-utcat, de a jelzett házért ötvennyolcezer koronát kérnek. Egyelőre tehát ezt a házat nem lehet megvenni.

A közgyűlés a tanács javaslatára elhatározta, hogy mivel ebben a kérdésben névszerinti szavazás szükséges, afölött a legközelebbi közgyűlésen szavaz a törvényhatóság.

Elnök miután a tárgysorozatot kimerítették, a közgyűlést bezárta.

Nyílt levél a tűzfészek Zentáról.

— Fukarkodik a város. —

(Saját tudósítónktól.) A zentai tűzesettel kapcsolatban az ottani tűzoltóparancsnokság röpiratot adott ki, amelyben felel azokra a vádakra, amelyeket néhány városatya az április 18-ikán tartott rendkívüli közgyűlésen emelt a tűzoltóság ellen. A röpirat adatokkal igazolja, hogy ezek a vádak alaptalanok és Zenta város képviselőtestülete egyáltalán nem törődik a város tűzbiztonságával. Annyira szűkkeblű, hogy a tűzoltóparancsnokságnak még egy Minimax beszerzésére beadott kérelmét is elutasította. Maga a vármegye alispánja hangoztatta, hogy olyan tűzfészekes helyen, mint Zenta, legalább két tolólétra és egy gőzfecskendőre volna szükség, de mennyi kérés és könyörgésbe került a tűzoltóparancsnokságnak, amíg egyetlen tolólétra megrendelését tudta kieszközölni a fukar és roppantul konzervatív képviselőtestülettől, amelynek jellemző föltógása az, hogy a tűzoltás improduktív munka. Aztán a már megrendelt tolólétra szállítását sem sürgette meg a város, úgy, hogy a legutóbbi nagy tűzvésznél a tűzoltóságnak jókarban lévő tolólétra nem is állt rendelkezésére. De a tűzoltáshoz szükséges egyéb szerekre vonatkozó kéréseit is a tűzoltóparancsnokságnak ridegen elutasította Zenta város képviselőtestülete. Ilyen gondolkodás és ilyen viszonyok között aztán nem lehet csodálkozni rajta, ha a vöröskakas kénye-kedve szerint, minden megakadályozás nélkül pusztít és rombol a zentai tűzfészekeken, akár anyagi vagyont, akár emberéletet.

A zentai tűzoltóparancsnokság nyílt levele kész okirat, szegénységi bizonyítvány azokról az állapotokról, amelyek Zentán néhány laikus és maradi városatya gondolkodása folytán uralkodhatnak. A tűzoltóparancsnokság levele, amelyet alább közlünk, meg-erősíti a *Délmagyarországban* a zentai tűzbiztonságról közölt adatainkat. Ime a levél:

Nyílt levél Zenta város közönségéhez!

Április tizenhatodikán, husvét napján délután négy óra huszonhét perckor a városház teteje kigyuladt és leégett. Szándékosan kell így szólunk, hogy kigyuladt és leégett, mert az idén már egyszer kigyuladt ugyan, de le nem égett, mert az őrváltó tűzoltó észrevette, hogy a padláson egy égő gyékényponyva lángjai már a tetőt nyaldossák, különben is ez alkalommal a tetőzet nem először nem is másodszor gyuladt ki.

A vész első pillanatában a tűzoltóság valóban tehetetlen volt, aminek okai a következők:

1. Husvét napja lévén, az önkéntes tűzoltók nem voltak lakásukon, hanem szerte a városban, polgári ruhában, legnagyobb részt vadonat újakban sétáltak vagy vendégségben voltak.

2. A veszélyben levő toronyőr mindössze kétszer verte félre a harangot s az önkéntesek legnagyobb része is csak épügy, mint a közönség szóbelileg értesült a tűzről.

3. Az önkéntes legénység egyrésze, mely lakásához közelebb volt, ruhájáért hazaszaladt, mert nem kívánható, hogy az önkéntes tűzoltó a maga keservesen keresett pénzén beszerzett ünneplő ruháját vigye a tűzbe, mivel annak esetleges megrongálásáért legföljebb a testület adhat neki valami csekély kárpótlást.

4. A lakatján három fizetési tűzoltó volt, a negyedik a toronyban tartózkodott, két szabadnapos volt, akik közül az egyik a gyepmesteri telep mellett lakik, a másik pedig az Eugensziget körül.

5. A csekély számban megjelent tűzoltóság minden igyekezetét a halálos veszedelemben levő toronyőr megmentésére fordította s így a tűz megfékezésére egyelőre sem ideje, sem embere nem volt.

6. A tűzoltóság megrendelt tolólétrája mind-ezideig nem érkezett meg s így az emeletre való fölhatolás szinte lehetetlen volt.

7. A legnagyobb baj volt a közönség fékevesztett orditozása, jajgatása, a veszélyben levő toronyőr feleségének, szüleinek és testvéreinek szivrepesztő sirása. A tömeg zajában vezényelni, parancsokat adni teljes lehetetlen volt, vagy a kiadott parancs a nagy zajban elveszett.

Ezek voltak a tűz elharapódzásának, a templom leégésének igazi okai. Ezekkel szemben részben a közönség körében közszájon forgó, részben folyó hó tizenhencadikán Mester Andor városi képviselő által hangoztatott vádakra az alábbiakban válaszolunk:

1. Az önkéntes legénység kivette a maga részét a munkából, úgy, mint bármely más nagyobb városban levő hivatásos tűzoltó. Boros Mátyás segédcsovezető a járásbiróság háza fölött, Birdity Jócó segédcsovezető a torony alatt, Kaszás János szakasparancsnok a közgyűlési terem tetején a tűz kitörésétől éjjelutáni két óráig szakadatlanul, pihenés nélkül, fáradhatatlanul dolgoztak. Az önkéntes legénység legnagyobb része, mintegy husz ember, hétfőn déli tizenkét óráig kitartott a munkában s a parancsnokság tagjai sem távoztak ennél előbb, sőt nem a rangjuknak megfelelő munkát is végeztek.

2. Az önkéntes legénység sem testi épségét, sem ruházatát nem kimélve, haláltmegvető elszántsággal dolgozott. A kisebb-nagyobb sérülések száma: hat, a testület részben az önkéntesek polgári ruházatának, részben a saját tulajdonát képező egyenruhának megrongálásában, kötelek és létrák sérülésében, továbbá tömlők kiszakadásában mintegy hétszáz korona kárt szenvedett.

3. A felszerelés hiányosságát némelyek nagy kedvteliséggel emlegetik és igyekeznek ezt a tűzoltósággal szemben vádként hangoztatni. A szerek beszerzésére vonatkozólag a testület számtalanszor, évek hosszú sora óta előterjesztéseket tett a város képviselőtestületéhez, erélyesen hangsúlyozva, hogy a szerek hiányosságából és rosszabbából származó nagyobb veszedelemért felelősséget nem vállal. A helyi politikai viszonyoknak valóságos fölfordulása kellett ahoz, míg végre e téren valamit ki tudunk eszközölni, különben is egy tűzoltóság felszerelése nagyon relativ dolog: például a budapesti hivatásos tűzoltóság gyöngye volt minden erőfeszítése dacára a Párisi-áruház és a Concordia-malom égésénél, a newyorki tűzoltóság gyöngének bizonyult a mult hó folyamán előfordult celluloid-gyár égésénél s mindezeknél sok emberélet esett áldozatul. És csak a közelmúltban történt, hogy a városi képviselőtestület a Minimax beszerzésére vonatkozólag beadott kérelmüket elutasította. Szentanuk fogják bizonyítani, hogy a jegyzői hivatal megmentése kizárólag a Minimaxnak köszönhető, melynek mentését Kereszturi Károly végezte a két ajtón át becsapódó lángok között. Ugy szintén a Minimax-szal mentettük meg a levéltár menyzetét legalább arra az időre míg a kipakolás megtörtént.

4. Tagadhatatlan, hogy a tolólétra hiánya nagy baj volt. Szállítását a parancsnokság többször megsürgette. Nem igaz az a vád, hogy a testület régi tolólétráját a villanytelepnek kölcsönözte, mert az még a mult év augusztus havában eltörtött egy rohamgyakorlat alkalmával s közvetlenül ez szolgáltatott okot arra, hogy a szerek beszerzésére irányuló kérelmünkkel ismét a város elé forduljunk. Ezt a tolólétrát kijavítani nem lehetett, részint mechanikai okokból, részint pedig azért, mert szerelése és használata meglehetősen nehézkes, ami a fő, veszélyes is volt.

5. Szeretik azt a vádat is hangoztatni, hogy a toronyban sem mentőkötél, sem mentőöv nem volt. Ez nem igaz. Mióta a toronyban tűzoltó